

[Pürschel.]

for denne Tiltale, det er Fortiden, der rejser sig mod de Herrer, rejser sig mod dem Gang paa Gang. Og samtidig med at dette sker, bringer „Social-Demokraten“ med stor Overskrift en Artikel, hvor det hedder: Sønderjysk Dommer beskytter nazistiske Lovovertrædelser. Altsaa en klar Sigtelse mod en navngiven Dommer for ikke at handle lige over for Loven.

Jeg maa hellere, for at være sikker paa at blive færdig, nu tage fat paa det, som er min egentlige Opgave, Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930.

Der er først til § 121 foreslaaet en Bestemmelse, som gaar ud paa, at man skal have en noget lettere Adgang til at straffe de Folk, der injurierer det offentlige Livs Personer. Herom skal jeg kun sige følgende: Der staar i Motiverne — og det samme har den højtærede Justitsminister gentaget —, at man som Regel alene vil kunne straffes — altsaa naar det er Omtale —

„under en af den fornærmede anlagt civil Injuriesag efter Straffelovens § 267, jfr. § 275.“

Den, der ikke slaar op her, vil ganske undgaa at blive opmærksom paa, at § 275 i visse Tilfælde hjemler offentlig Paatale. Det er ikke noget loyalt Referat, der her er givet af den gældende Ret... Ja, den højtærede Justitsminister smiler nu, men jeg skal nok faa Smilet væk af Ansigtet om lidt.

„Følgen heraf er, at saadanne Fornærmelser vil passere upaataalt, ogsaa i Tilfælde, hvor gode Grunde taler for, at Sagen forfølges til Straffedom.“

Altsaa, hvor den paagældende ikke selv vil gøre det, men hvor gode Grunde taler derfor. Men hvorfor gør den højtærede Minister ikke Folketinget opmærksom paa Bestemmelsen i Retsplejelovens § 725, der handler om Paatalen, i sit 1ste Stykke handler om privat Paatale og i 3die Stykke siger:

„Fremdeles kan Statsadvokaten, naar han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælder for Behandlingen af de andre Sager, der er undergivne hans Paatale.“

Jeg beder undskyldte, at jeg har forsumt at indhente den højtærede Formands Tilladelse til Citater; jeg haaber, jeg maa fortsætte med endnu nogle korte Citater. Den højtærede Justitsminister har her i sit

Lovforslag sagt, at man ikke kan skride ind, men Retsplejeloven giver ham Beføjelse dertil, og han har brugt den i Dag. Den Paatale, der har fundet Sted mod Redaktøren af „Angreb“, har jo netop fundet Sted fra det offentliges Side. Den højtærede Statsminister har, som den uendelig fine Mand han er, ikke ønsket at tage sig af disse Angreb. Men Justitsministeren forelægger her Motiver, der er positivt vildledende... Jeg beder bemærket, at Smilet er blevet lige som lidt blegere. Jeg hævder altsaa om denne Bestemmelse, at den er fuldkommen overflødig, hvis Ministeren blot vil bruge de Bestemmelser, han har.

Med Hensyn til § 134 staar der:

„Straffeloven indeholder ingen særlige Bestemmelser om Straf for Deltagelse i Uroligheder af denne Art, der derfor kun rammes af de almindelige Bestemmelser om Forstyrrelse af Ro og Orden.“

I Straffelovens § 137 staar der:

„Den, som forhindrer Afholdelsen af lovlig offentlig Sammenkomst, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpente Omstændigheder, særlig naar Handlingen har været forbundet med voldsom eller truende Adfærd, med Fængsel indtil 2 Aar.“

Altsaa, man har en Lovbestemmelse, som rammer den Mand, der forhindrer et offentligt Møde, og naturligvis i Kraft af Forsøgsreglerne ogsaa den Mand, der forsøger derpaa. Hvis den højtærede Minister loyalt vilde have gjort Rede for de gældende Lovregler, burde han have nævnt dette. Men det har han ikke gjort, han har ogsaa paa dette Punkt forelagt Folketinget Motiver, der er vildledende. Og det maa vi kræve af vore Ministre, det er det mindste, vi maa kræve, at de Motiver, de forelægger, kan vi bygge paa.

„Skænderiet“ er jo gaaet ud af Lovforslagets Tekst, men betegnende for den Omhu, hvormed dette Arbejde er udført, findes det endnu i Motiverne til et andet Lovforslag — atter et Bevis paa, hvor fortrinligt det Arbejde er, der er udført under den højtærede Ministers Ledelse.

Men lad os engang se, hvorledes nu Fortiden var. En Mand skrev i 1890 en Artikel i „København“ om Studentersamfundet, som den højtærede Justitsminister sikkert har tilhørt, og deri stod:

„Skulde der pibes ad et Fakkeltog eller hysses ad en Højretale ved et politisk Møde, eller raabes: Ned med Provisoriet! eller synges: Ned med Estrup! saa stillede vi med vore Piber og vore